

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

6. februar 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 609 (Alm. del) af 20. september 2017 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

I besvarelsen af FIU alm. del - spørgsmål 254 erkender ministeren, at der er ”betydelig usikkerhed” knyttet til vurderingen af adfærdseffekterne af en sænket registreringsafgift. Mener ministeren, at det er udtryk for en ansvarlig økonomisk politik, at regeringen nu i to tilfælde har ladet sænkelse af registreringsfradraget finansiere delvist af effekter med ”betydelig usikkerhed”?

Svar

Registreringsafgiften er hovedsageligt værdibaseret. Som følge af *Aftale om omlægning af bilafgifterne* er det bl.a. aftalt, at registreringsafgiften for personbiler udgør 85 pct. af bilens afgiftspligtige værdi op til 185.100 kr. (2017-niveau) og 150 pct. derover. Registreringsafgiften blev desuden nedsat med finansloven for 2016 ved en reduktion af den høje registreringsafgiftssats og med finansloven for 2017 ved en forhøjelse af det såkaldte skalaknæk.

En nedsættelse af registreringsafgiften vil medføre en række adfærdsændringer. Der vil altid være et element af usikkerhed i beregninger af adfærdsvirkninger. Usikkerhed om de økonomiske skøn er et generelt fænomen, der ikke alene knytter sig til vurderingen af adfærdsændringer. Ved økonomiske fremskrivninger er der fx også usikkerhed om det fremtidige skattegrundlag og omfanget af den fremtidige erhvervsdeltagelse.

De økonomiske ministerier anvender en lang række regneprincipper og økonomiske modeller, som overordnet bygger på en række konkrete forudsætninger. De metoder og forudsætninger, der anvendes, har grundlæggende til hensigt at kunne understøtte udarbejdelse af skøn, som er ”middelrette” – dvs. at afvigelser i den ene eller den anden retning bør være nogenlunde lige sandsynlige. De anvendte metoder og forudsætninger videreudvikles og forbedres regelmæssigt for at sikre, at skønnede konsekvensvurderinger mv. vedvarende er så retvisende som muligt.

I den økonomisk politiske planlægning håndteres disse usikkerheder i praksis ved, at der løbende og systematisk foretages genberegninger af den strukturelle saldo

på baggrund af ny viden om den faktiske udvikling, herunder udviklingen på arbejdsmarkedet.

En afvigelse fra det skønnede provenu ved en ændring i den økonomiske politik, fx ændret registreringsafgift, vil medføre, at den strukturelle saldo afviger fra det skønnede niveau. Afvigelser fra skønnet kan endvidere skyldes en ændret økonomisk udvikling eller en ændret udvikling i fx renten i forhold til det skønnede niveau. Den samlede virkning af alle disse ændringer betyder, at den faktiske udvikling i den strukturelle saldo kan afvige fra den skønnede.

Er den faktiske udvikling i den strukturelle saldo og den finanspolitiske holdbarhed svagere end forudsat, vil det skærpe kravene til finanspolitikken og alt andet lige indebære en reduktion af det finanspolitiske råderum. Efterfølgende udmøntninger af den økonomiske politik skal derfor ske indenfor den nye ramme, så den samlede planlægning fortsat er i overensstemmelse med de mellemfristede finanspolitiske mål.

Omvendt gør det sig også gældende, at hvis den strukturelle saldo udvikler sig bedre end forudsat i den tidligere fremskrivning, vil det indebære en forøgelse af det finanspolitiske råderum.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister